

sige, at den paagældende Lov er i fuld Overensstemmelse med de Forslag, som er givet af Vælgerforeningens sociale Udvalg, og dette er rigtigt; men jeg har Erklæringer fra to af dette sociale Udvalgs Medlemmer, gaaende ud paa, at man ikke, da man gav dette Forslag, var sig dets Rækkevidde bevidst, idet man ikke fuldt ud havde undersøgt, hvordan Forholdene vilde komme til at ligge, og i hvor høj Grad denne Ordning vilde komme til at tynde de sønderjydske Erhverv og ganske særlig de smaa Erhverv, de smaa Haandværkere; for Landbrugets Vedkommende er det neppe saa trykkende som for Haandværkerstanden, idet de Lønninger, en Landmand skal give, ikke er saa høje i Forhold til hans Indtægter som de Lønninger, en Bygmester eller en anden lille Haandværker skal give. Jeg har saaledes Tallene for en større Bondegaard, og de viser, at der til et Lønningsbeløb paa 8 260 Kr. svarer en Afgift til Ulykkesforsikring paa 109 Kr. 40 Ø. Vælgerforeningens sociale Udvalg, som har givet Forslag til denne Lovgivning, var, som det hævdes fra Arbejdsgivernes og de ydendes Side, meget ensidig sammensat. Den nuværende Amtmand Thomsen i Aabenraa var Formand, men for øvrigt bestod hele Udvalget af Arbejdere, altsaa af den nydende Del af Befolkningen. Dernæst vil den højtærede Minister maaske henvise til, at vi til Opbringning af denne Fond ogsaa vil faa indbetalt den Andel, som vi vil faa i de Fonds, som var samlet af Sektionen, af den Afdeling for Slesvig-Holsten, som vore Erhverv rangerede under, og dette er ogsaa rigtigt, men det er ganske minimale Beløb, idet det er Markbeløb, og vi maa da mene, at eftersom Sagen er trukket saa længe ud og Markbeløbene er blevet saa lidet værd, som de i Virkeligheden er, saa maatte det være ret og billigt, om der fandt en Valuta-regulering Sted.

I den nævnte Lov fastsættes der ikke noget Omregningsbeløb for den Markrente, som tilkommer de paagældende, det overlades til Ministeren under Henviisning til de Normer, som er fastsat for Udligningskassen for Sønderjylland. Ved Udligningskassen omregner man nemlig de første 5 000 Kr. til Pari, hvorimod de næste, saa vidt jeg husker op til 15 000 Kr., omregnes til Kurs 45 o. s. v.; men end ydermere er Forholdet dette, at Ikke-Familieforsørgere, ugifte, kun faar de 2 Trediedele af dette Omregningsbeløb, altsaa kun 2 Trediedele af de Beløb, der omregnes til Pari.

Det vil af det, jeg her har fremført, forstaaes, at der i de sønderjydske Landsdele

hersker en berettiget Uvillie mod disse Forhold, og at de sønderjydske Erhverv føler det som en meget trykkende Byrde at maatte betale dobbelt Ulykkesforsikring. Forholdet har været saaledes siden Genforeningen, der er, saa vidt jeg ved, indbetalt to Aars Rater, og Uroen vokser stadig. Jeg kunde da tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister kunde føle sig tilskyndet til at fremsætte Forslag til Revision af denne Lov, saadan at man kunde komme Erhvervene i hvert Tilfælde i nogen Grad i Møde og hjælpe dem, selv om det ikke er muligt at aflaste dem helt for denne dobbelte Byrde. Jeg skal meget henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette under Overvejelse.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Refshauges Bemærkninger har befriet mig for at udtale noget vedrørende et Samraad, som jeg har foranlediget med den højtærede Indenrigsminister, nemlig angaaende det af det ærede Medlem Hr. Refshauge skildrede Forhold i Sønderjylland, som han med saa stor Sagkundskab har fremstillet. Jeg kan derfor nøjes med at slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser, der ganske udtrykker de Ønsker, jeg vilde have fremført overfor den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Refshauge fremsatte nogle Bemærkninger, hvortil det ærede Medlem Hr. Rode har sluttet sig, om den dobbelte Ulykkesforsikringspræmie, som maa betales af Arbejdsgivere i de sønderjydske Landsdele. Det er ganske rigtigt, at det er en tyngende Byrde, som derigennem paalægges disse Arbejdsgivere, og det ærede Medlem Hr. Refshauge har meget rigtigt peget paa, hvad Aarsagen er. Men den er der til syvende og sidst — med hvor megen Velvillie man end vil se paa denne Sag — ikke noget at ændre ved. Aarsagen er, at man gaar over fra et Princip for Ydelse af Ulykkeserstatninger til et andet Princip, med andre Ord den, at de sønderjydske Arbejdsgivere under det tyske Styre betalte bagud under en Periode, hvor vi herhjemme betalte forud, og derfor, idet de gaar over fra den ene Suverænetet til den anden, trækker denne deres Pligt til at betale de Skader, der er sket før Overgangen, med sig over, samtidig med at de paatager sig Pligten til at yde forud for at sikre deres Arbejdere mod Følgerne af Ulykker her i det gamle Land. Dette medfører, som sagt,